

РЕШЕНИЕ

№ 25225

гр. София, 28.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 01.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6217** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мариета Райкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по касационна жалба от А. Е. М., чрез адв. В. Д., срещу Решение № 110/08.01.2024г. по НАХД № 16591/2022г. по описа на СРС, 104-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 22-4332-022961/10.11.2022г., издадено от началник сектор към СДВР, отдел ПП, с което на жалбоподателя на осн. чл. 53 от ЗАНН за извършено нарушение на чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лв., както и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца.

С касационната жалба се навеждат доводи за наличие на основанията по чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК. Твърди се, че липсват мотиви в решението; не ставало ясно въз основа на какви доказателства съдът е приел, че жалбоподателят е отказал да подпише АУАН, отказът следвало да е удостоверен с подпис на свидетел. Отделно от изложеното, не било посочено от страна на съда в какво се изразява допуснатото административно нарушение – дали е санкциониран заради това, че е отказал извършване на проверка с техническо средство и/или за неизпълнение на предписание за изследване с док. анализатор или чрез предоставяне на биологична проба. Излага съображения, че е допуснато нарушение на принципа за изграждане на вътрешното убеждение.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез адв. П. поддържа жалбата, като сочи, че не

е изяснено дали е налице обективен отказ от амбулаторно изследване, съгласно чл. 15 от Наредба № 1/19.07.2017г. Претендира разноси за две съдебни инстанции.

Ответникът редовно призован, не се представлява в проведеното съдебно заседание и не взема становище по жалбата.

Прокурорът счита касационната жалба за неоснователна, а решението на СРС за правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XXVI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице и срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

С обжалваното решение № 110/08.01.2024г. по НАХД № 16591/2022г. по описа на СРС, 104-ти състав, е потвърдено наказателно постановление № 22-4332-022961/10.11.2022г., издадено от началник сектор към СДВР, отдел ПП, с което на А. Е. М. на осн. чл. 53 от ЗАНН за извършено нарушение на чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лв., както и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца.

Възивният съд обективно и пълно е изяснил всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, като е спазил процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност. Не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Надлежно и ясно, макар и пестеливо, е изложил мотивите си за потвърждаване на оспореното НП, като направените изводи се споделят от настоящия състав.

Неоснователно е и твърдението на касатора за допуснати процесуални нарушения на чл. 43 от ЗАНН. В случая АУАН е редовно съставен, подписан е от актосъставителя и предвид отказа на касатора да подпише акта, същият е подписан от един свидетел, в съответствие с чл. 43, ал. 2 от ЗАНН.

Съобразно, правилото на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол или упойващи вещества или не изпълни предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от 2 години и глоба 2000 лв.“. Нормата съдържа два отделни състава на административни нарушения: отказ за извършване на проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози и неизпълнение на предписание за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или наркотични вещества или техни аналози. Осъществяването, на което и да е от горните две нарушения ангажира административнонаказателната отговорност на нарушителя по същата правна норма. Следователно, отказът да бъде проверен за установяване употребата на алкохол с техническо средство Алкотест Дрегер 75120 с фабричен номер ARNA – 0142, обективиран в съставения на място АУАН, е достатъчно основание за санкционирането му по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП. Несъмнено установено е, че с поведението си е отказал изпробването с Алкотест Дрегер за съдържанието на

алкохол в кръвта му, което е и достатъчно основание за налагане на предписаната от закона санкция. Не е необходимо реализиране и на двете, описани в алтернативно предвидени хипотези. За прецизност следва да се отбележи, че в случая няма данни да е изпълнено и предписанието за медицинско изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта, дадено по време на проверката, поради което, противно на възраженията на касатора, правната квалификация на нарушението по чл.174, ал.3 от ЗДвП в НП е вярна. Наказание е наложено за реализиран административно наказателен състав по чл.174, ал.3, пр.1 ЗДвП, като фактическите обстоятелства във връзка с този състав са точно и безпротиворечиво описани в АУАН и НП. Словесно в АУАН и в НП ясно е описан отказ да бъде проверен с техническо средство, както и в НП изрично е посочено цифрово предложение 1 на чл.174, ал.3 от ЗДвП, поради което става ясно за какво е ангажирана отговорността. Описанието на нарушението в обстоятелствената част на наказателното постановление съответства на дадената правна квалификация на деянието – отказ на водача да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол, с което деяние осъществява състава на нарушението по чл.174, ал.3 ЗДвП. Законодателят, в разпоредбата на чл. 174, ал. 3 предл. 1 от ЗДвП, е предвидил да бъде санкциониран отказа на водача да му бъде извършена проверка с техническо средство. Дори и да се извърши впоследствие медицинското изследване, то това не би освободило касатора от административнонаказателна отговорност, тъй като с медицинското изследване не се санира отказът да бъде извършена проверка с техническо средство.

В заключение касационният съд намира, че при формиране на вътрешното убеждение, фактическите и правните изводи, не се установяват порочни действия на въззивния съд, съответно не се констатира порочни съдопроизводствени действия при разглеждане на делото и постановяване на съдебното решение..

По изложените съображения, Административен съд София-град, XXVI касационен състав, на основание чл.221, ал.2 АПК във вр.чл.63в от ЗАНН

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 110/08.01.2024г. по НАХД № 16591/2022г. по описа на СРС, 104-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

